

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ἐν Καισαριανῇ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2002

Μήνυμα Χριστουγέννων 2 0 0 2

Πρός

Τόν Εὐαγγῆ Ἱερό Κλήρο καί τόν Φιλόχριστο Λαό τοῦ Θεοῦ
ἅπαν τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀδελφοί μου καί παιδιά μου.

Ἐορτάζουμε καί φέτος τά Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἐορτή γίνεται ἀφορμή νά δοξολογήσου-
με τόν Τριαδικό Θεό μας γιά τήν ἀφατη εὐεργεσία Του στό
γένος τῶν ἀνθρώπων, νά ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας
γιά ὅλες τίς δωρεές Του πού πλούσια καί μέ ἀγαθότητα
ἐσκόρπισε σ' ὅλους ἐμᾶς.

Ἔτσι ἡ ἐορτή γίνεται ἀφορμή γιά νά θυμηθοῦμε τήν εὐερ-
γεσία καί νά ἐκφράσουμε τήν πίστι καί τήν ἀρετή μας.

Ἐπιθυμοῦμε κατὰ τήν λαμπρά ἐορτή αὕτη νά θίξουμε τρία
θέματα, πού ἄπτονται καί ἀναφέρονται στήν πνευματική
ζωή μας.

1. Νά ἐορτάσουμε μέ τόν Χριστό

Τίς μέρες μας καί στήν ἐποχή μας συμβαίνει τοῦτο τό
παράδοξο· πολλοί νά ἐορτάζουν τά Χριστούγεννα χωρίς
τόν Χριστό. Μέ πόνο ψυχῆς καί ὀδυνόμενοι παρατηροῦμε
τό φαινόμενο τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ψυχῶν ἀπό τόν
Λυτρωτή καί Σωτῆρα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Πολλοί
ζοῦν σέ μιά τραγική ἀντιφατικότητα. Ἴδού πῶς: Δοξάζουν τόν
Ἰησοῦν γιατί μᾶς ἐλύτρωσε, ἀλλά συνεχίζουν νά ζοῦν κάτω
ἀπό τήν τυραννία βδελυκτῶν παθῶν. Ἐορτάζουν, ὅτι «τό φῶς
ἐλύληθεν εἰς τόν κόσμον» (Ἰωάν. γ' 19), ἀλλά περιπλανῶνται στό
σκότος τῶν ματαίων πλανῶν, τῶν ἀμφισβητήσεων, τοῦ ψεύδους
καί τῆς κενῆς ἀπάτης. Πανηγυρίζουν, διότι ὁ Κύριος ἐνίκησε

τόν θάνατο καί συγχρόνως τούς πνίγει ή όσμή τοῦ θανάτου καί τῆς φθοράς, πού ἀναδύεται σχεδόν ἀπό παντοῦ.

Ἀναρωτιόμαστε, ποῖο εἶναι γι' αὐτούς τό νόημα μιᾶς τέτοιας ἐορτῆς;

* * *

Ὁ πιστός ἐορτάζει καί χαίρεται, γιατί μέ τήν σάρκωσί Του ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, τοῦ δίδει τή δυνατότητα νά μετέχη στήν θεία ζωή καί νά γίνη κοινωνός τῶν ἀγαθῶν τῆς Βασιλείας Του γιά νά ὑπερβῇ τήν ἀθλιότητα, τήν ρηχότητα, τήν ἀπάτη, τήν φθορά, τήν ματαιότητα, τό ψεῦδος τῆς ἐκπεσμένης ζωῆς Του, γιά νά νικήσῃ ὀριστικῶς τόν θάνατο.

Ὁ πιστός ἄνθρωπος ζεῖ τήν ἐσχατολογική προσδοκία, τήν ἐρχομένη Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τήν δύναμι αὐτῆς τῆς ἐρχομένης, ἀλλά καί ἐντός ἡμῶν ὑπαρχούσης, Βασιλείας πορεύεται στήν ζωή του, τήν νοηματοδοτεῖ καί ἀντιμετωπίζει κάθε δοκιμασία καί πειρασμό.

Ἔτσι ἐορτάζει αὐθεντικά ἐκκλησιαστικά Χριστούγεννα.

2. Ἡ ζωή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφορᾷ σ' ὅλους μας. Οἱ ἐορτές δέν ἔχουν ἐπετειακό χαρακτήρα

Ο πρῶτανις τῶν θεολόγων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός μᾶς διδάσκει, ὅτι ἐορτάζουμε τά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας ἐπειδή ἀφοροῦν σέ μᾶς προσωπικῶς. Λέγει ἀκριβῶς «Ἡμῖν ὁ Χριστός τάς ἐορτάς ἐκτετέλεκεν» - δηλαδή γιά μᾶς ὁ Σωτῆρας Χριστός ἐτέλεσε τίς ἐορτές. - (Λόγος Α' εἰς τήν Μεταμόρφωσι, ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 10).

Μέ τήν ἐνανθρώπησί Του ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔδωσε σέ μᾶς τήν δυνατότητα νά ζήσουμε. Ἐορτάζουμε ἐπειδή μπορούμε νά ξαναγεννηθοῦμε. Ἐορτάζουμε ἐπειδή μπορούμε νά ὑπερβοῦμε τά ὑπαρξιακά ὅρια τῆς φθαρτῆς καί πρόσκαιρης ζωῆς μας, δηλαδή τήν ἀμαρτία καί τόν θάνατο. Ἐορτάζουμε, ἐπειδή ἀπό τήν κατάστασι τῶν δούλων ἀνήλθαμε στήν κατάστασι τῶν υἱῶν καί κληρονόμων τοῦ Θεοῦ (Ἰδέ Ἰωάν. ιε' 15, Ρωμ. η' 15, Γαλ. δ' 5).

Δικαιοῦνται ἐπομένως καί λογικῶς νά ἐορτάζουν γιά ὅλα αὐτά, ὅσοι οἰκειοποιοῦνται αὐτά τά ἀγαθά καί ἀπολαμβάνουν τήν ὑπερφυῆ εὐεργεσία καί χρηστότητα τοῦ Θεοῦ ὡς προσωπική

τους εὐεργεσία, ὅπως διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ἐπεφάνη γάρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» (Τίτ. 2' 11-12).

3. Ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὴν θεογνωσία

Ἡ σάρκωσι τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἔνδοξον φανέρωσί Του σ' ὅλα τὰ ὄντα καὶ δημιουργήματά Του. Μὲ τὸ μυστήριον τῆς κατὰ σάρκα οἰκονομίας τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου ὁ Θεὸς ἔγινε γνωστός καὶ μεθεκτός ἀπὸ τὰ δημιουργήματά Του.

«Ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ» (Α' Τιμ. γ' 16) γιὰ νὰ καταστήσῃ δυνατὴ τὴν ἔνωσί μας μαζί Του καὶ τὴν μετοχὴ μας στὴν ζωὴ Του. Κατὰ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό αὕτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς θεογνωσίας, τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. «Αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκουσί σε τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν» (Ἰωάν. 17' 3).

Ὁ χῶρος, ὅπου βιοῦνται καὶ πραγματοποιεῖται αὕτὴ ἡ μοναδικὴ ἐμπειρία εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία μας μέ τὴν ζωὴ της, τὴν λατρεῖα της, τὸ ἥθος της, τὴν διδασκαλίαν της, τὰ μυστήριά της ἐνώνει τὸν ἄνθρωπο μέ τὸν Θεό. Καὶ ἡ ἔνωσις αὕτὴ εἶναι αὐθεντικὴ, γνήσια, ἀληθινή, σωτήρια.

Ἔτσι τὰ Χριστούγεννα λαμβάνουν ἀληθινὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ νόημα καὶ περιεχόμενο. Ὅταν ἡ ἐορτὴ οὕτως βιοῦνται, τότε εἶναι χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, πρόγευσις τῆς μέλλουσας χαρᾶς, τῆς πανηγύρεως τῆς χαρᾶς τῶν πρωτοτόκων τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἔτσι εὐχομαι καὶ σεῖς νὰ ἐορτάζετε τὰ Χριστούγεννα.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Μέ πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ.